

HIERONYMI
 OSORII LVSITANI DE NOBILITATE CIVILI, LIBRI DVO.

Eiusdem de nobilitate Christiana Libri tres.

OLYSSIPONE, APVD Ludouicum Rodericum Typographum. 1542.

BIBLIOTHECA SALAMANCAENSIS

Ex Bibliotheca D. Hieronymi Santos de S. P. Ovet. Colleg.

HIERONYMVS

OSORIVS LVDO-

uico Principi clarissimo Re-
gis Emanuelis filio.

S. P. D.

Ostea quam beneficio tuo consecutus sum, ut me ad pristina studia reuocarem: in literarum meditatione multo ardentius quam antea uersari cæpi. Principio enim natura tantum impulsus, ad earum artium studium me applicabam, quibus instructus, patriæ meæ fructum aliquem meæ eruditionis afferrem. Nunc autem cum humanitate beneficentiæq; tua incensus omnes meas cogitationes ad tuam dignitatem & gloriam conferendas esse statuerem: maiore animi impetu mihi enitendum existimaui, ut ad aliquem doctrinæ gradum peruenirem. Nec enim id elaboro, ut ingenij aliqua laude fruam: sed ut incredibilem meam erga te beneuolentiam, singularemq; grati animi uoluntatem, si non referenda, at saltem prædicanda gratia declarem. Non igitur mihi deero, quandiu aliud præstare non possum, quin saltem isto scribendi

a ij

genere

HIERONIMI

OSORII DE

Nobilitate civili, Liber

primus.

*V*m uariae disensiones inter eos qui
iisdem legibus instituti, eademq; iuris
societate deuincti sunt, frequenter ori-
antur: tum nulla frequentius uniuersae
reipub. otium perturbat, ea quae inter
nobilitatem, & multitudinem concitari solet. Haec
autem contentio sic quamplurimas ciuitates imperio
atq; gloria florentes afflixit, ut saepe numero totius
reipub. statum immutare cogeret: qua quidem re, nulla
perniciosior communi saluti excogitari potest. Si
enim ea quae sunt mandata literis, memoria repetamus:
uix ullam ciuitate tam bene fundatam reperiemus, quae
non fuerit hac discordia civili, inter primores atq; ple-
bem orta, nimis saepe conuulsa, et in diuersas partes dis-
sipata: ita ut modo pauci praessent ciuibus uniuersis:
rursus uero paucorum imperio sublato, rerum summam
multitudinis furor occuparet. Quae quidem mutatio-
nes, neq; sine ferro, et infinita caede fieri poterant: neq;

a iiij sine

41

A D L V D O V I
C V M P R I N C I P E M
C L A R I S S I M V M R E G I S
E M A N V E L I S F I L I V M,
H I E R O M Y M I O S O -
R I I D E C H R I -
S T I A N A N O
B I L I T A -
T E.
L I B E R P R I M V S.

Non eram nescius, Ludouice Princeps inuictissime, cum has nostras cogitationes literis mandare instituissem, fore, ut hic noster labor, in doctorum hominū uituperationem grauissimam ueniret. Quidā enim temeritatis et audacię nomine me condemnabunt, quod tantam rem sim animo complexus, quantam uix homines exquisita doctrina, præstantiōq; ingenio præditi suscipere ausi fuissent: quosdam autem offendet, quod neq; verum magnarum tractatione, neq; orationis ornatu, uidebor suscepti muneris magnitudini, aliqua ex parte satisfecisse. Alij igitur in me prudentiam, alij uero ingenij uim, & acumen desyderabunt. Quibus, antequam in huius operis disputationē ingrediar, breuiter

